

[Ruth Olsen.]

administrationen alt for stor mulighed for at fortolke meget bredt og meget forskelligt.

Men jeg vil gerne være med til i udvalget at diskutere, hvilke konkrete forbedringer der eventuelt kan indføres inden for de forskellige forvaltningsområder, fordi jeg selvfølgelig absolut ikke synes, forholdene er tilfredsstillende, som de er i dag. Jeg mener, at de lovgivningsinitiativer, som justitsministeren her i dag bebudede, bør fremskyndes mest muligt.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hans Toft): Jeg synes, det er en meget interessant debat, vi indtil videre har haft om dette forslag til folketingsbeslutning om en forvaltningslov.

Jeg har bemærket, at flere af ordførerne har set med undren på, at vi har genfremsat vort forslag. Jeg undrer mig sådan set over, at de sidste ordførere kan undre sig, for modtagelsen af vort forslag i år har bestemt ikke vist den samme velvillighed, som vi mødte sidste år, da vi havde den samme sag til behandling.

Jeg tænker på ministerens indlæg, men jeg tænker så sandelig også på den socialdemokratiske ordførers indlæg, idet hr. Tastesen i fjor sagde, at socialdemokratiet kan tilslutte sig, at vi skal have en generel, almindelig forvaltningslov her i landet, medens den socialdemokratiske ordfører nu siger til os, at vi ser på forslaget med skeptisk velvilje — hvad er det for et udtryk at møde et nyt forslag med? Hvad siger sådan nogle ting? Når man så hører hr. Poul Nielsens andre bemærkninger, synes jeg, de efterlader et indtryk, ligesom det gjaldt flere af de øvrige indlæg, af at borgernes retssikkerhed vil man gerne være med til at forbedre, men den store sympati herfor har man ikke noget at have i overhovedet.

I anledning af overraskelsen over, at vi har genfremsat forslaget, kan jeg sige, at vi under udvalgsbehandlingen har set, at der er kommet en hel del nye ting frem, bl.a. fra Norge. Vi finder det værdifuldt derudover, at vi sideløbende med regeringens forberedelsesarbejde, som jeg skal komme ind på senere, i folketingets udvalg kan komme med ideer også til det arbejde, som justitsministeren i fjor også så med velvilje på.

Ministeren og jeg ser forskelligt på spørgs-

målet om begrundelsesreglerne; også her vil vi gerne påvirke ministeren. Jeg mener ikke, at man kan putte disse begrundelsesregler ned i cirkulærer, og jeg vil gerne allerede nu fremhæve, hvad der i grunden er ideen med en forvaltningslov, hvad der er ideen med at få en samlet lovgivning i stedet for at stykke det ud i særlovgivning. Vælges særlovgivningen, giver det næsten et lige så forvirret billede, som vi sådan set har det i dag, hvor borgeren skal støve rundt i de enkelte lovbestemmelser for at finde ud af, hvilke rettigheder han har over for administrationen, hvor han som i dag skal dykke ned i administrativ praksis og dykke ned i retspraksis. Justitsministeren må da vide som jurist, at det ikke er andre end jurister, der læser Ugeskrift for Retsvæsen, og man kan ikke byde den almindelige borger, at han skal finde sine retssikkerhedsgarantier i Ugeskrift for Retsvæsen.

Det, vi ønsker, er, at vi får en konkret lov, en almindelig lov, som borgeren kan bruge som opslagsbog, som han kan bruge i de situationer, hvor han føler sig usikker, og hvor han føler sine interesser gået for nær i sager med den offentlige administration.

Jeg synes også, der er grund til at påpege, at man i Nordisk Råd har vist større opmærksomhed over for disse tanker, efter at vi har fremsat vort forslag. Det er blevet oplyst for mig, at disse tanker om en forvaltningslov nu indgår i de overvejelser, man har om en fælles nordisk lovgivning, og i den forbindelse skal jeg fremhæve, at Norge og Sverige allerede har fået generelle love på forvaltningsrettens område, og måske også specielt fremhæve, at den norske forvaltning jo ligner den danske næsten til forveksling, ja, man kan måske sige trivialitet. Det siger studenterne i hvert fald, men når man siger trivialitet blandt studenterne, har det måske også en sammenhæng med, hvordan disse regler overhovedet er til at forstå, og at der måske mangler sammenhæng mellem de regler, som eksisterer inden for forvaltningen i dag.

Jeg tror, man må fastslå som en generel ting, at jo mere kompliceret samfundet bliver, des mere må det samme samfund være forpligtet til at yde sine borgere en rimelig hjælp, så de kan finde rundt i hele det system, som vi har fået bygget op.

Når der tales om en tillidskløft mellem